Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

66

ipse patiarit impare p̄sumat. Et uenit nazareth ubi erat nutritus & intrauit scdm
c̄suetudinē suā die sabbati in synagogā. Synagoga grece latine dr̄ congregatio. Quo noīe
n̄ solū affluentiū turbar c̄uentū. s; & domū qua ad audiendū dicendūue uerbū dī con
ueniebant iudei appellare solebant. Vnde dn̄s ad annā pontificē. Ego sēp inqt docui in sy
nagoga & in tēplo quo om̄s iudei c̄ueniunt. sic & nos ecclās fideliū & loca & choros uocitam̄.
Verū differt in synagogā que congregatio. & ecclam que conuocatio interpretat̄. qd̄ ueteris
instrumta ppl̄s utroq; uocabulo. noui aut̄ tantū ecclā nuncupat̄. qa uidelic& et peco
ra et inanimes queq; res congregari in unū possīt. conuocari aut̄ n̄ n̄ ratione utentia
possīt. Ideoq; noue grē ppłm quasi maiori dignitate p̄ditū. recti conuocatū in unitate fi
dei. q̄ c̄gregatū dicere. id est ecclam q̄ synagogā nominare ap̄licis scriptorib; & doctorib;
uisū ē. Confluebant aut̄ die sabbati in synagogis. ut iuxta qd̄ dn̄s p̄cepit. uacate & uidete
qm̄ ego sū ~~dn̄s~~ ds. feriatis mundi negotiis ad meditanda legis monita quieto corde reside
rent. Cui eo die deuotionis agende actenus in ecclā p̄durat initiū. que ad memoriā p̄sce re
ligionis canticū deuteronomii. in q̄ uniuersus ueteris ppl̄i status. quid uidelic& offenso.
qd̄ p̄ptio dō meruerit continet̄. n̄ nullis in locis sabbato dicere c̄sueuit. Alioqn̄ ess& p̄
posterū ut t̄porib; septimane dieb; pphar dictis carminib9. moysi ultimū diceretur.
Intrauit ḡ ihc̄ die sabbati in synagogā. ut ritū legis moysaice cumulo grē celestis
adimpleret. Et surrex̄ legere & traditus ē illi lib̄ ysaie pphe. Indiciū quidē humili
me dispensationis ē. qua ds̄ int̄ homines ministrare. n̄ ministrari uenerat. qd̄ & iam
lectoris suscipe n̄ dedignat̄ officiū. s; altiore puidentia lucas de lectione & explanatione
pphe gesta dn̄i scripturus inchoauit. qa scilic& oīs pphetie scp̄tura ad ipsū usq; p
tingens p ipsū nob̄ apienda & in ipso c̄stiterit adimplenda. Vnde & utrūq; hoc in euglii
sui fine manifestius explicat. cū posito prius dicto saluatoris. qm̄ necesse ē impleri om̄ia.
que scp̄ta s̄ in lege moysi 7 pphis & psalmis de me. mox ipse subiunx̄. Tunc apuit illis
sensū ut intelligerent scripturas. Surrex̄ ḡ legere ~~nouas~~ ihc ut q̄s signor opatione
n̄ conuerterat ut pphetice lectionis attestatione corrigeret. Et ut reuoluit librū inue
nit locū ubi scriptū erat. Pulchre librū pphe clausū accepit. s; reuolutū legit. qa mys
teriū incarnationis sue pphar uoce p̄scriptū & prius susceptt exhibendū. & post intelli
gendū mortalib; apuit. Sp̄c dn̄i sup me ppt qd̄ unx̄ me euglizare paupib; misit me.
p̄dicare captiuis remissionē & cecis uisū. Loquens sup deuocatione gentiū. & eccle
c̄firmatione p pphām saluator cū int̄ cet̄a diceret ego dn̄s in tēpore eius subito faciā is
tud. c̄festim hoc qd̄ hic lectū ē intulit. sp̄c dn̄i sup me. n̄ quo dn̄s deus habeat dn̄m d̄m. s;
quod iuxta dispensationē carnis assūpte dicat ea que humilia st̄. Ad quē psalmista iā dixe
rat. dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē pptea unxit te ds̄ ds̄ tuus oleo letitie p̄ con
sortib; tuis. Quando eni consortes nominant naturā carnis intellige. qua ds̄ c̄sortes
substantie [illegible] sue nos hab&. & qa erat unctio sp̄ūtalis & neqq̄ humani corporis ut fuit
in sac̄dotib; iudeor. idcirco p̄ consortib; id est cet̄is scīs unctus esse memorat̄. Cui unctio
illo expleta ē t̄pre qn̄do baptizatus ē in iordane. & sp̄c scs̄ in spetie colūbe descendit. sup